

Той. Слушайте тогава: азъ получихъ отъ лотария сто хиляди долари.

Захарина. Вие сте щастливецъ. Имате най сигорната валута.

Той. А въ последствие най сигорната любовъ.

Захарина. Ако за любовта важи сигорната валута.

Той. Убеденъ съмъ, че е тъй. И за това искамъ, въ името на моята любовъ къмъ васъ, да поднеса половината отъ тия долари предъ стъпките на моя блънъ. Това искамъ да направя, защото вие—женитъ—най добре помните мжжетъ чрезъ подаръците, както децата помнятъ най добре оня господинъ, който имъ е занесалъ голъмъ шоколадъ.

Захарина. За мене се лъжите.

Той. Азъ ще ви опровергая.

Захарина. Не!

Той. Ще!

Захарина. Казвамъ ви: не!

Той. Тогава утре ги донасямъ.

Захарина. Въ къщата си не желая да видя човъка, който...

Той. Посочете другаде. Утре, въ 10 часа, доларитъ ще бждатъ предъ вашитъ крака — И азъ любопитствувамъ да видя, какъ ще ги отхвърлите, за да се поклоня на златомразката.

Захарина. Това е ненуждно.

Той. Значи колебаете се. Нѣмате куражъ.